

Капо огнь очише му бѣха,
Образыше прандафилъ цвѣпеха.

Сось любезностьъ всичкошо му шѣло,
Полно бѣше спрощи всеко дѣло.

То момиче искамъ да цѣлуемъ,
Капо съ него живошъ да преминемъ.

То е съ мое сердце обладало,
Ошъ времешо какъ ми се явило.

Имешо му обаче не знаемъ
И чіе е гдѣ ще го намеримъ.

Но и знамъ ли кого да попышамъ,
Или гдѣ ще азъ да го испышамъ!

Ахъ! не можемъ друже да ше лъжемъ,
То сънь бѣше право да ши кажемъ.

